

म.भा.टी.

॥१३४॥

॥१४॥ काण्यार्कृष्णत्वात्तृश्वरादनन्यत्वादेवकृष्णत्वमित्यर्थः ॥१५॥१६॥ व्यक्तं निःसंशयं ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ अनुबध्यतेऽनेनेत्यनुबंधः फलं परिणामे सुखकरमेव अर्थादिकंतद्विपर्ययं वाः
 पाराशर्यो महायोगी स बभूव महानृषिः ॥ कन्यापुत्रो मम पुरा द्वैपायन इति श्रुतः ॥ १४ ॥ यो व्यस्य वेदांश्चतुरस्तपसा भगवानृषिः ॥ लोके व्यास त्वमापेदे का
 ण्यार्कृष्णत्वमेव च ॥ १५ ॥ सत्यवादी शम परस्तपस्वी दग्ध किल्बिषः ॥ समुत्पन्नः स तु महान्सह पित्रा ततो गतः ॥ १६ ॥ स नियुक्तो मया व्यक्तं त्वया चाप्र
 तिमद्युतिः ॥ भ्रातुः क्षेत्रेषु कल्याणमपत्यं जनयिष्यति ॥ १७ ॥ सहिमा मुक्तवांस्तत्र स्मरेः कृच्छ्रेषु मामिति ॥ तं स्मरिष्ये महाबाहो यदि भीष्मत्वमिच्छसि ॥ १८ ॥
 तव ह्यनुमते भीष्मनियतं समहातपाः ॥ विचित्रवीर्यक्षेत्रेषु पुत्रानुत्पादयिष्यति ॥ १९ ॥ वैशंपायन उवाच महर्षेः कीर्तने तस्य भीष्मः प्रांजलि रब्रवीत् ॥
 धर्ममर्थं च कामं च त्रीने तान्यो नुपश्यति ॥ २० ॥ अर्थमर्थानुबंधं च धर्मधर्मानुबंधनं ॥ कामं कामानुबंधं च विपरीतान् पृथक् पृथक् ॥ २१ ॥ यो विचिंत्य धिया धी
 रो व्यवस्यति स बुद्धिमान् ॥ तदिदं धर्मयुक्तं च हितं चैव कुलस्य नः ॥ २२ ॥ उक्तं भवत्यायच्छ्रेयस्तन्मह्यं रोचते भृशं ॥ वैशंपायन उवाच ततस्तस्मिन् प्रति
 ज्ञाते भीष्मेण कुरुनंदन ॥ २३ ॥ कृष्णद्वैपायनं कालींचितयामास वै मुनिं ॥ स वेदान्विब्रुवन्धीमान्मातुर्विज्ञाय चिंतितं ॥ २४ ॥ प्रादुर्बभूवा विदितः क्षणे
 न कुरुनंदन ॥ तस्मै पूजां ततः कृत्वा सुताय विधिपूर्वकं ॥ २५ ॥ परिष्वज्य च बाहुभ्यां प्रस्रवैरभ्यषिचत ॥ मुमोच बाष्पं दाशेयी पुत्रं दृष्ट्वा चिरस्य तु ॥ २६ ॥ ताम
 द्विः परिषिच्यातीं महर्षि रभिवाद्य च ॥ मातरं पूर्वजः पुत्रो व्यासो वचनमब्रवीत् ॥ २७ ॥ भवत्यायदभिप्रेतं तदहं कर्तुमागतः ॥ शाधि मां धर्मतत्त्वज्ञे करवाणि
 प्रियंतव ॥ २८ ॥ तस्मै पूजां ततो कार्षीत् पुरोधः परमर्षये ॥ स च तां प्रतिजग्राह विधिवन्मंत्रपूर्वकं ॥ २९ ॥ पूजितो मंत्रपूर्वतु विधिवत्सीति मापसः ॥ तमासनग
 तं माता पृष्ट्वा कुशलमव्ययं ॥ ३० ॥ सत्यवत्यथ वीक्ष्यैनमुवाचे दमनंतरं ॥ माता पित्रोः प्रजायंते पुत्राः साधरणाः कवे ॥ ३१ ॥ तेषां पिता यथा स्वामी तथा माता
 न संशयः ॥ विधानविहितः सत्यं यथामे प्रथमः सुतः ॥ ३२ ॥ विचित्रवीर्यो ब्रह्मर्षे तथा मे वरजः सुतः ॥ यथैव पितृतो भीष्मस्तथा त्वमपि मातृतः ॥ ३३ ॥ भ्रा
 ता विचित्रवीर्यस्य यथा वा पुत्रमन्यसे ॥ अयं शांतनवः सत्यं पालयन्सत्यविक्रमः ॥ ३४ ॥ बुद्धिं न कुरुतेऽपत्ये तथा राजाऽनुशासने ॥ सत्वं व्यपेक्षया भ्रातुः
 संतानाय कुलस्य च ॥ ३५ ॥ भीष्मस्य चास्य वचनान्नियोगाच्च ममानघ ॥ अनुक्रोशाच्च भूतानां सर्वेषां रक्षणाय च ॥ ३६ ॥

र्थनाशादिकं पश्येत् अत्यल्पदोषानुसंधानेन महतः फलस्य नाशो न कार्य इत्यभिप्रायः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ विधानविहितः पूर्वपुण्यप्रसूतः
 ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ व्यपेक्षया स्नेहानुबंधेन ॥ ३५ ॥ नियोगात् आज्ञातः अनुक्रोशात् कृपातः ॥ ३६ ॥